

Benešová, A.

Mezitím jsem také zbožňoval *Věštbu z karet*. Ale především jsem objevil konec: „*Carmen! Ještě čas ti zbývá...*“ Skutečný dramatický okamžik jako v *Tosce*. Zde Bizetovi nepochybně dobře posloužili jeho libretisté Meilhac a Halévy. Říká se, že byli strojení. Pravdou je, že jejich slovník se dnes zdá zastaralý, jejich myšlenka ale přetrvala. Samotné repliky mají silný účinek: „*Spas oba nás, má Carmen, ty touho, spásno má... Zachraň nás, Carmen, již láska má tak vroucně vzývá... – Zavraždi mě, anebo pusť mě tam...*“ Neúnosné vítězství rivala za zvuků koridy a fanfár v pozadí... Libretisté zde vytvořili překrásnou scénu, již odpovídají části Büchnerova *Vojcka*: „*To, co žádáš, nelze dáti! Cizí jest mi lež a lest, nic vůle mé nevyvrátí, vše mezi námi skončeno jest...*“ Pasáž, kdy se hlas dívky ponoří do hloubky a ve výškách se vytratí, Maria Callas zpívala velmi dobře, když hluboké tóny podivně střídala s těmi vysokými. Hudba se zde stává červenou a černou, je „španělskou“ dokonce i svou strukturou nezávisle na španělských prvcích, které sem Bizet vložil záměrně. „*Ha, již chopte se mne, mne, této ženy vraha! Ach! Carmen! Má Carmen, nad vše drahá!*“ Akord u druhé „*Carmen*“ není jen obvyklým a šablonovitým závěrem hudebního aktu, tzv. celým závěrem. V posledních mensurách je, pokud to můžeme říct, závěrečný prvek druhého stupně, uzavření všech věcí, které uzavírá život v osud.

Chybí zdroj citovaného překladu, bibl. údaj

pochopení správné, až na P3

stylistické nepřesnosti – P2 : kladné zbarvení

P3, P4: jde o odborný text, pozor na odb. termíny

jinde pěkné formulace, celkově ještě dobré